

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ع. ر. میاخیل ۲۴ می ۲۰۰۰

رهایش

آرامشیی که از من در شتاب میگذرد
عمریست آن که همواره با عذاب میگذرد
چو خورشید طلعت مدام بر نتافت سحر
مهتاب هم ازین کجوه در غیاب میگذرد
داشت تلخی به بار آن هر یک شیرین لب یار
خوشبخت آنکه نادان ازین چو باب میگذرد
هوشیار رفته برباد یک چو وقت، دور شتاب
مجنون گشته در شهر بی حساب میگذرد
فرصت رفت اگر به هنگامه بقیه ماند می
بیداری چنین رفته، آن چو خواب میگذرد
در محمل که گم بوده راه و چاه از سر ما
پیدا برق یک شام، چون شهاب میگذرد
عمری بود به "راوی" زیان تخت بی خبری
زان، راحت می از شتاب، بر آب میگذرد